

DIAGNOSES

HELICUM NOVARUM SICILIAE

AUCTORE

D. W. KOBELT

Helix (Iberus) Ragusae n. sp.

Testa exumbilicata, depresso trochoidea, basi inflata, solida, parum nitens, irregulariter striata, sublente lineis spiralibus quoque impressis sculpta, griseo-albida, vestigiis macularum fasciarumque vix conspicuis. Anfractus 5, primi 1 1/2 laevigati, convexiusculi, apicem exsertiusculum submamillatum exhibentes, sequentes plani, in speciminibus nondum adultis distincte carinati, leniter crescentes, sutura lineari impressa discreti, ultimus dilatatus, ad peripheriam angulatus, angulo aperturam versus evanescenti, basi subgibboso-inflatus, antice valde descendens. Apertura obliqua, transverse lunato-ovata; peristoma album, incrassatum, undique expansum et late reflexum, marginibus subconniventibus, haud junctis, basali calloso, distincte plicato-dentato, ad insertionem macula rufo-brunnea ornato.

Diam. maj. 22, 5, min. 19, alt. 14 mm.

Hab. ? verosimiliter in insulis Aegadarum.

Differt ab Hel. provinciali Ben. cui proxima, peristomate undique late reflexo lineisque spiralibus impressis.

Helix pisanopsis (Servain) var. aegusae m.

Testa angustè et haud pervie perforata, globuloidea, solida, cretacea, alba, fasciis castaneis varie cingulata. Anfr. 6 leniter accrescentes, sutura inter anfr. superiores vix conspicua, versus aperturam impressa discreti, superi convexiusculi, ultimus rotundato-inflatus, antice vix descendens. Apertura parum obliqua, distincte lunata, fere exacte semicircularis, faucibus lilaceis, fasciis externis translucens; peristoma acutum, intus pone limbum fuscum labio crasso acuto aurantiaco munitum.

Diam. maj. 18, min. 16, alt. 14 mm.

Hab. in insula Favignana (olim Aegusa); commisit clarus A. de Monterosato.

Obs. Species singularis, habitu H. Leetzeni Syriae, colore et textura H. variabilis. Forma typica, a Cl. Servain prope Cintra Lusitaniae reperta, differt colore et anfr. actibus rapide crescentibus.